

Adelė è gondrà

Bružū Adelė bova na visā tuokė kãp kėtė kaima vakã. Ana atruodė kap apžavieta. Pri darba – pravuorni, tiki, akiūm nadraskonti, alė pri pamuokū pasvadinta, na teik è kninga a sasiuvėnė veizies, kėik pru longa smaksuos. Pru anuos longa maties sena išstīposė trešnė è štolpė so gondra lėzdo. Siki muotėna è paklausė:

– Kon to vakalelė misliji, vės pro longa diebsuodama.

Ta atsakė:

– Mamok, nuorietiau būtė geograpėjės muokītuojė, aple tus kraštus, kor gondrà laksta skaitītė è vakams pasakuotė.

Nažėnuojė muotinelė a džiaugteis a kriuktė. Muokīta vãka, kas nanuories torietė, alė širdės geidė, ka lėktu kaimė, naišbiegtu i miesta, prė šalėis gīventu.

Pavasari rītmetės Adė truobuo nanusiediedava. Dėdėle onkstība adīna ,visims da mėigtont, išėdava èš truobuos po šlebės (daug rengteis bijuojė, ka nomėškiu naprėkeltu) prisiglausdava prė štolpės so gondralėzdio è veizies kažė kor i tuolomas pakuol muotėna žģgioutėis napavarīdava. Vėsas šlebės siova kriaučka Alduona – è tonciou è rožončiou. Mergėlėkės, pakuol mažas taškoutas kriaučkas šlebėkės dieviejė, ūgtėliejosės – žuolietas.

Kaimelė žmuonelė, pamatėi keimė Adelė mirgoliuojėnt, pajosdava, ka žėima bėngies – nie balū sožīdiejėma lauktė nareikiejė.

Vuos tėk Adelė iš taškoutas šlebės išlėpa, Anožė Juonis, tas traktuorėninks, lėptėnuos prėlėpa. Vėsė tonkė anodo matė puo gondra lėzdo è puo gondra lėzdo. Veina rītmetė muotėna pamatė bėnkioka prė pat longa pastatīta. Nunešė ton soulalė i veita, ka tėtis napamatīto. Vakou plaukū nanurauto. Atsėdūsiejė, palingava galva, è patė sau pasakė: „kap jau būs, tep būs. Je būs krėkštīsem.“

Veina dėina kriaučka Alduona è veizuolus išplietė patiemėjosi, ka Adelė è Juonis ruodavuojies, ruodavuojies, tik mergelė šast prė anuo glost.

– Ne, muotėna švėnčiausiuoji, a dabartėis mergės patės vaikiukos bočious, nasuspiejė pamėslītė Alduona, alė pamatė, kãp Adė kažė kon Juoniou i ausė pašnėbždiejė. Juoniou naujīna patėka. Čiopa Adė i kliebi è puora sīkiu apsoka. Paskon ons, Adelė pastatės ont žemės, šuoka i sava blėrbala è nurūka link krautovālės. Alduona ėrgi lapatai i krautovālė. Ka tèn atlapnuojė, Juonis da tabibova. Ons pėrka dėdėliausė botelka šnapšės è niekap nagaliejė išsėrinktė a da kavuos likerė pėrktė a vėišniu trauktėnės. Galū galė išsėrinka kavuos likerė, užsėmuokiejė ėr išliekė link Bružū gīvenėma.

– Je brongė šnapšė perk – rimta tėksla tor, – Alduona sušneka so pardaviejė Staselė.

– Laiks būtom. Nu nogaras matuos, ka Adē jau cīptiuo.

Naapsērēka akīlas muotrēškas. Tujau puo veselēs atliekē gondrā ēr vēsus Adēs muokslus ont oudēguos nunešē. Bova anodo so vondēnio neparlējāmē. Juonis pruo Adēs šuona ramē napraēs nakepštēliejes a naplekštēliejēs. So traktuorio da smarkiau lakstē, pats veins už vaira siediedams vēs šīpsuojuos. Ruods ē traktuoriaus lēmpas ē tuos linksmiau šveitē.

Tuokē puora gondrā lonkīs po do sīkio par metus, – šnekiejē kaimē.

Juons parejē užkorio pas Bružus. Dabā senuoji trešnē uošē anodom abodom. Juonē muotinā ta truoba pasēruodē viesuoka, vo anodo rītmetēs išēdava rauduoniu išmuštē, sokaitē.

Mažasis Juonoks da po asla šliaužiuojē, ka gīvenēms aukštīn kuojuom apsēvertē. Trēnkē perkūns ē Anožiu gondralizdē, nutrēnkē gondrūtius. Juonis gava lēptē anus nagīvus iš lēzda iškeltē.

– Na prēš gera, – šnekiejē žmuonele.

Je, vakalē, ton sereda Adē kepē blīnus so mēiliem, ka atejusē Alduona atnešē žēnē – traktuorius apsēvertē, liekdams nu skardē. Juonē daktarā nabjiemē ē greituosēs pagelbas mašēna... Kituokē mašina išvežē ē levuonēnē.

Par budīnē vēsē, ēsmeigē akēs, veiziejē, a kriuks Adelē. Ne, nakriuokē, nie vēina ašara nanurēitiejē: užstrēga vēdou. Ka po pagraba žmuonēs išsēskerstē, Adē pajota, ka anuos truoba na šalta, vo ledēnē. Vēsa nedielē kažē kuokē sulediejusi siediejē prē longa ē veiziejuos i tuolomas. Nedieliuos deina muotina prišnekiejē anon išētē i kēima.

Ana pasēruodē dīvēnā: saulē šveitē, Alduonas Vilmēkē garsē joukies, ruodavuodamuos so Staselēs Ontē, gondrā kleketāva. Anon sujiemē tuoks pēktoms, tuoks pēktoms, ka, pasēčiopusi griēblē gelžēnē kuota, pasiota daužītē štolpē. Tievš išpliešē iš ronku griēblē. Abodo so muotēna nutēmpē anon nomēi.

Je jau pēktoms jem, dūšēs ledā praded atētērtē, – pasakē babunelē.